

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720010447
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8720010447.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Mariána Sninského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 08.12.2021 v trestnej veci obžalovaného R. V. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zákona, s poukazom na § 123 ods. 3 písm. e/ Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného R. proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 29.04.2021, sp. zn. 4T/46/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného R. V..

odôvodnenie:

Okresný súd Poprad napadnutým rozsudkom zo dňa 29.04.2021, sp. zn. 4T/46/2020 uznal obžalovaného R. V., spolu s ďalšími spoluobžalovanými, za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zákona, s poukazom na § 123 ods. 3 písm. e/ Tr. zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- spoločným konaním po vzájomnej dohode dňa 18.06.2019 v čase okolo 21.00 hod. na mieste verejnosti prístupnom, pri nástupišti č. 11 autobusovej stanice v G. na ul. I. F. č. XXX, bez bližšie zisteného dôvodu, po predchádzajúcom slovnom konflikte, fyzicky napadli poškodeného D. N. a následne E. G. údermi rúk a kopancami do rôznych častí tela, pričom poškodený D. N. utrpel zranenia a to zlomeninu 5. záprstnej kosti pravej ruky s posunom úlomkov, ďalej trieštvú zlomeninu čelovej kosti vpravo s vpáčením úlomkov, zlomeninu pravej očnice a zlomeninu nosa s dobou liečenia, obmedzením na obvyklom spôsobe života spočívajúcom v dvoch hospitalizáciách v nemocnici, v sadrovej fixácii pravej ruky (posledné 2 prsty siahajúcu až na predlaktie), opuchom a poklesom pravého horného viečka oka, v dôsledku čoho horšie videl a s práceneschopnosťou 40 dní a poškodený E. G. utrpel zranenia a to pomliaždenie ľavej strany hrudníka a úrazový pneumotorax vľavo, v obmedzení na obvyklom spôsobe života spočívajúcom v hospitalizácii v nemocnici, po odchode nemocnice s bolesťami na hrudníku a sťaženým dýchaním, teda poškodenie životne dôležitého orgánu - pľúc, s dobou liečenia 3 týždne.

Za uvedený skutok bol obžalovanému uložený podľa § 156 ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. d/, l/ Tr. zákona, § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona ho súd na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti uvedenému rozsudku, riadne a včas, ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa prostredníctvom obhajkyne elektronickými prostriedkami s kvalifikovaným elektronickým podpisom dňa 21.07.2021, pričom uviedol, že jeho odvolanie smeruje výsostne k trestu, ktorý mu bol súdom uložený.

Namietal, že v konaní pred súdom navrhoval, aby mu uložil súd trest povinnej práce a ďalšie primerané obmedzenia ako zákaz požívať alkohol, či stretávať sa s osobami, ktoré majú na neho zlý vplyv, za súčasného uloženia probačného dohľadu. Má za to, že jemu uložený trest je neprimerane prísny. Má 20 rokov, je vo veku blízkom veku mladistvých. Má predchádzajúce odsúdenie, no toto nie je násilnej povahy, pretože mal sexuálny styk so svojou priateľkou, ktorá nemala 15 rokov a táto otehotnela, preto nie je potrebné až do takej miery, aby bol pozbavený osobnej slobody formou nepodmienečného trestu, zabezpečovať ochranu spoločnosti pred páchaním ďalšej trestnej činnosti. Nie je recidivistom, ktorý by opakovane páchal trestnú činnosť násilného charakteru, či vyvolával konflikty, naopak, je na prahu života, začal brigádnicke pracovať a snaží sa začleniť do spoločnosti. Vyrastal a žije v ťažkých životných podmienkach. Pochádza zo siedmich súrodencov, žije v rómskej osade na periférii obce s rodičmi, stará sa o svojho psychicky chorého brata, rodičom pomáha, teraz vďaka brigáde aj finančne. Od incidentu, za ktorý mu bol v tomto konaní uložený nepodmienečný trest, sa vyhýba situáciám, ktoré by mohli byť potencionálne konfliktné, žije s rodičmi, hoci skromne, má snahu zariadiť si život a starať sa o seba sám. Má preto za to, že vytrhávať ho teraz zo života, bude skôr ako výchovne, pôsobiť, naopak, demotivujúco. Svoje konanie pred súdom priznal a úprimne oľutoval. Z jeho výpovedí, ako aj výpovedí spoluobžalovaných v prípravnom konaní, či v konaní pred súdom vyplýva, že nebol iniciátorom bitky a hoci sa do nej zapojil, tak len minimálne. Je si vedomý svojej viny, chce prijať zodpovednosť za svoj skutok. Domnieva sa však, že trest preň postačujúci je aj trest povinnej práce a iné primerané obmedzenia a povinnosti. S poukazom na uvedené, navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania, krajský súd v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadnuc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Úvodom krajský súd v tejto trestnej veci konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 18.08.2020 po zákonom poučení urobil vyhlásenie, že je vinný, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku a po vyjadrení prokurátora prijaté súdom s tým, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná a vykonané dôkazy budú súvisieť iba s výrokom o treste a výrokom o náhrade škody.

Vychádzajúc z ust. § 257 ods. 5 Tr. poriadku a § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku, po preskúmaní predloženého spisu odvolací súd konštatuje, že nezistil zásadné porušenie práva obžalovaného na obhajobu vo vzťahu k prijatému vyhláseniu o vine. Keďže v danej trestnej veci bolo podané odvolanie obžalovaným len proti výroku o treste, odvolací súd preskúmal len tento odvolaním napadnutý výrok.

Konanie obžalovaného bolo po právnej stránke zákonným spôsobom posúdené ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zákona, s poukazom na § 123 ods. 3 písm. e/ Tr. zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona. Obžalovaný tým, že inému spoločným konaním úmyselne ublížil na zdraví a spôsobil tak takým činom ťažkú ujmu na zdraví a dopustil sa hrubej neslušnosti na mieste verejnosti prístupnom, tým, že fyzicky napadol iného, tak po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu žalovaného prečinu.

Prvostupňový súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom u obžalovaného konštatoval vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keď zistil poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. d/ Tr. zákona, že obžalovaný spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých a podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Priťažujúce okolnosti zistil podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, že obžalovaný spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, že bol už za trestný čin odsúdený. Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prvého stupňa zhodnotil všetky okolnosti prípadu a zároveň prihliadal aj na osobu obžalovaného a dospel k záveru, že na dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie je obžalovanému potrebné ukladať trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov nepodmienečne, na ktorého výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe zistených osobných a majetkových pomerov obžalovaného je aj odvolací súd toho názoru, že uložený trest možno považovať za trest primeraný, vzhľadom na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovaného, že uložený trest je neprimerane prísny a na jeho nápravu postačí aj uloženie alternatívneho trestu, a to trestu povinnej práce, odvolací súd udáva, že vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný sa žalovaného skutku dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona, krajský súd má za to, že alternatívny trest vo forme trestu povinnej práce by nebol dostatočný na dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie obžalovaného, tento trest nie je možné považovať za dostačujúci a na obžalovaného je nevyhnutné pôsobiť nepodmienečným výkonom uloženého trestu odňatia slobody.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd odvolanie obžalovaného vyhodnotil ako nedôvodné a toto postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.